

Pondělí Svatého týdne

📖 Iz 42,1-7; Jan 12,1-11

Iz 42,1-7

Toto praví Hospodin: **Hle, můj Služebník, kterého podporuji, můj vyvolený, v němž jsem si zalíbil. Vložil jsem na něj svého ducha, národům přinese právo.** Nebude křičet, nebude hlučet, nedá se slyšet na ulici. Nalomenou třtinu nedolomí, doutnající knot nehasí, věrně bude ohlašovat právo. Nezeslábne, nezmalátní, dokud nezaloží na zemi právo. Ostrovy čekají na jeho nauku. Tak praví Bůh, Hospodin, který stvořil nebe a roztáhl je, rozprostřel zemi s tím, co na ní roste, lidem na ní dává život a dech těm, kteří po ní chodí: „**Já, Hospodin, jsem tě povolal ve spravedlnosti, vzal jsem tě za ruku, utvořil jsem tě a ustanovil tě (prostředníkem) smlouvy lidu a světlem národů, abys otevřel oči slepým, abys vyvedl vězně ze žaláře a z věznic ty, kdo bydlí ve tmách.**“

Jan 12,1-11

Šest dní před velikonoce přišel Ježíš do Betánie, kde bydlel Lazar, kterého vzkřísil z mrtvých. Připravili tam (Ježíšovi) hostinu a **Marta obsluhovala. Lazar byl jeden z těch, kteří s ním byli u stolu. Marie vzala libru drahocenného oleje z pravého nardu, pomazala Ježíšovi nohy a utřela mu je svými vlasy.** Dům se naplnil vůní toho oleje. Jidáš Iškariotský, jeden z jeho učedníků, který ho měl zradit, však řekl: „Proč se ten olej neprodal za tři sta denárů a nedalo se to chudým?“ To řekl, ne že by mu záleželo na chudých, ale že byl zloděj: spravoval pokladnu a bral z toho, co se do ní dávalo. Ježíš odpověděl: „Nech ji. Ať jej uchová pro den mého pohřbu. Vždyť chudé máte mezi sebou vždycky, ale **mne vždycky nemáte.**“ Velký zástup židů se dověděl, že je tam, a tak přišli nejen kvůli Ježíšovi, ale také, aby viděli Lazara, kterého vzkřísil z mrtvých. Velekněží tedy rozhodli, že zabijí i Lazara, protože mnoho židů kvůli němu odcházelo a věřilo v Ježíše.

➔ **K evangeliu: Lásky bez míry (podle S. Faustiho)**

„**Pomazala Ježíšovi nohy**“: Marie pomáže nohy tomu, který brzy umyje nohy svým učedníkům; provoní nohy Mesiáši, který následujícího dne vejde do Jeruzaléma, aby se ujal vlády.

Slovo „**hostina**“ se vyskytuje zde a při poslední večeři (Jan 13,2.4; srov. 21,20). Zde převládá Mariino gesto lásky, tam Pán, který bude milovat až do krajnosti a předá nám příkázání lásky: Mistr umývá naše nohy, žena pomáže vonným olejem jeho nohy.

Martina služba je jen zmíněna, zatímco Mariino gesto je zvláště podtrženo. Určitě vyjadřuje vděčnost za navrácení bratra k životu. Ale to ještě nevysvětluje, proč Marie učinila „toto“ gesto, jehož význam je tak veliký, že je Ježíšem vyhlášeno jako předobraz jeho tajemství. Jedná se o **úkon nezištné lásky, přehánějící až k plýtvání**, která v něm vyznává Mesiáše, Božího Syna, který přichází dát život za bratry. Ježíš spojuje toto pomazání přímo se svou smrtí. Jedná se ale také o nepřímé ohlášení jeho vzkříšení: Marie totiž pomazává Živého, a ne mrtvé tělo, jak to naopak učiní Nikodém (Jan 19,39n).

Jan nezdůrazňuje tolik cenu, jako spíš velkou vzácnost vonného oleje. Jidáš ho ohodnotí na 300 denárů nebo i víc (srov. Mk 14,5). To je průměrná mzda za jeden rok práce.

Marie koná šílený skutek. Jedinou mírou lásky je, že nemá žádnou míru. Je to odpověď na lásku Ženicha, který přichází do Jeruzaléma dát svůj život.

S Marií je konečná láska milována a žije. Ona je první, kdo koná pro Ježíše to, co Ježíš udělal pro nás. Její láska ho zasvěcuje jako Mesiáše a Pána: přijímá Ženicha, který může konečně přebývat mezi námi. Nyní jeho vůně naplňuje náš dům.

✠ MODLITBA

Pane, jak je vůči tvé bezměrné lásce ta moje ohraničená, podmíněná, nedokonalá! Děkuji za lásku tvou, za Mariino gesto, za ty, kteří mi dali poslední dobou zakusit lásku... Jak dnes konkrétně odpovím na zdarma darovanou lásku?